

3/1984. (II. 7.) OVH rendelkezés a szennyvízbírságról¹

A vízügyi törvény végrehajtásáról szóló 32/1964. (XII. 13.) Korm. számú rendelet (Vt. Vhr.) 27. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az érdekelt miniszterekkel és országos hatáskörű szervek vezetőivel egyetértésben – a következőket rendelem.

1. A szennyvízbírság megállapítása

1. §²(1) A befogadót fertőző vagy károsan szennyező, illetőleg veszélyeztető (a továbbiakban: károsan szennyező) jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet és egyéni vállalkozót (a továbbiakban: kezelő) a jelen rendelkezés szerint megállapított mértékű szennyvízbírság fizetésére kell kötelezni.

(2) Nem szabható ki szennyvízbírság

a) a tűzoltás (kárelhárítás, tűzvédelmi gyakorlat) során használt anyagnak a befogadóba való bejutása miatt, valamint

b) veszélyeztetésért, ha a szennyező anyagnak a talajra vagy a talajban történő elhelyezése hatósági engedély (hozzájárulás), vagy az előírt technológia megtartásával történik.

2. § (1) Ha az üzem határérték feletti szennyezettségű vizet vesz ki a befogadóból és azt ugyanabba a befogadóba juttatja vissza, a kezelő kizárólag az üzem által okozott többletszennyezésért felel.

(2) Ha a szennyvízelvezető létesítményt, illetőleg a szennyvíztisztító berendezést több üzem közösen használja, továbbá ha az üzem más üzemtől szennyezett vizet vesz át, a szennyvízbírságot a közösen elvezetett szennyvízben levő káros szennyező anyagok miatt, az egyes üzemek kezelőire a szennyezésük arányában – az üzemenként kibocsátott szennyvízmennyiségnek és szennyező anyagoknak megfelelően – kell kiszabni.

3. § (1) A szennyvízbírságot az üzem által a szennyezési időszak alatt kibocsátott szennyvízben levő és a határértéket meghaladó valamennyi szennyező anyag együttes mennyiségének (tömegének) megfelelően a 4–7. §-ok alkalmazásával kell meghatározni.

(2) A szennyező anyagféléseket és azok határértékeit – a (3) bekezdésben foglalt kivételtől eltekintve – a rendelkezés 1. számú melléklete állapítja meg.

(3) A környezetvédelmi felügyelőség az üzem részére – egy vagy több szennyező anyagra vonatkozóan – egyedi határértéket állapíthat meg,

a) a jogszabályban előírná az üzemre kedvezőbbet, ha a szennyvíznek a jogszabály szerint megkívánt hatásfokú tisztítását vízgazdálkodási (vízminőség-védelmi) érdek nem teszi szükségessé, és a kezelő az egyedi határérték megállapítását kéri;

b) a jogszabályban előírná az üzemre szigorúbbat, ha a szennyvíz nagyobb hatásfokú tisztítását a vízminőség érdekeinek fokozottabb védelme, különösen a befogadó sajátos viszonyai, a vízhasználatok igényei, vagy a környezet megóvása szükségessé teszik.

(4) A (3) bekezdés alkalmazása esetén a szennyvíztisztításra, illetőleg elvezetésére vonatkozó vízjogi engedélyben az egyedi határérték anyagáramban is kifejezhető.

(5) Ha az egyedi határérték megállapításának feltételei megváltoznak, az módosítható vagy vissza is vonható.

(6) A befogadónak az üzem rendes üzemszerű működésén kívülálló okból (műszaki meghibásodás, gondatlan kezelés, baleset stb.) bekövetkező határérték feletti szennyezése esetén, továbbá ha a felszíni befogadó káros szennyezése, vagy a felszín alatti vízkészletek veszélyeztetése nem szennyvízzel történik (a továbbiakban együtt: rendkívüli szennyezés), a szennyvízbírságot a szennyező anyag teljes mennyiségének (tömegének) megfelelően kell meghatározni.

¹ <|>Az 1990: XXX. törvénynek megfelelően módosított szöveg. Lásd még a 2043/1990. (IX. 15.) Korm. rendeletet.

² Az 1. § (1) bekezdése a 8/1990. (IV. 30.) KVM rendelet 3. §-ával megállapított szöveg.

4. § (1) A szennyező anyagok egységnyi mennyiségére vonatkozó bírságtételt a rendelkezés *1. számú melléklete* állapítja meg.

(2) Ha az üzem egy vagy több szennyező anyag határértékét ötszörösen, a mérgező anyagokét kétszeresen meghaladó mennyiségű anyagot tartalmazó szennyvizet bocsát a befogadóba (különösen káros szennyezés), ezekre az anyagokra vonatkozóan a bírságtétel az 1. számú melléklet szerintinek a kétszerese.

(3) Rendkívüli szennyezés esetén a bírságtétel az (1) bekezdés szerintinek az ötszöröséig terjedhet.

(4) A kibocsátott szennyező anyagfeleségek mennyiségei alapján az (1)–(3) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott és egybefoglalt bírságösszegeből (alpbírság) a szennyező hatás különös körülményeinek megfelelően, a rendelkezés *2. számú mellékletében* megállapított módosító tényezők alkalmazásával kell a szennyvízbírságot meghatározni (módosított alpbírság).

5. § A szennyvízbírságot (a módosított alpbírságot) a folyamatos bírságolás

- második évében kétszeres,
  - harmadik évében háromszoros,
  - negyedik évében négyszeres,
  - ötödik és további éveiben ötszörös
- összegeben kell kiszabni (progresszív bírság).

6. § (1) A rendkívüli szennyezés miatt kiszabásra kerülő szennyvízbírság meghatározásánál a különösen káros szennyezésre [4.§ (2) bek.] és a progresszív bírságra (5.§) vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

(2) Ha a rendkívüli szennyezés ugyanannak a kezelőnek ugyanabban az üzemében, azonos jellegű, felróható magatartás miatt ismétlődik, a szennyvízbírságot az ismétlődések számának megfelelő, de legfeljebb ötszörös összegeben kell kiszabni, kivéve, ha a legutóbbi ilyen rendkívüli szennyezés óta két év eltelt.

7. § (1) ³A szennyvízbírságot a progresszív bírságra vonatkozó rendelkezés (5. §) mellőzésével kell kiszabni, ha a kezelő vízjogi engedély vagy vízjogi kötelezettséget kimondó határozat alapján, a káros szennyezés megszüntetése végett üzeme szennyvíztisztító létesítményeinek kivitelezését (fejlesztését, rekonstrukcióját) a vízügyi hatóság által megállapított határidőben megkezdte és folyamatosan végzi.

(2) A szennyvízbírságot az (1) bekezdés alkalmazásával kell kiszabni akkor is, ha a kezelő bármelyik üzemében olyan – vízjogi engedélyezési kötelezettség alá nem tartozó – beruházás vagy technológiai változás megvalósítását kezdi meg és végzi folyamatosan a környezetvédelmi felügyelőség által megállapított határidőben, amely alkalmas a káros szennyezés megszüntetésére. Ez a rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a környezetvédelmi felügyelőség a tervezett beruházást (változtatást) a vízminőség-védelmi cél elérésére alkalmasnak tartja, és ahhoz ebből a szempontból hozzájárult.

(3) Ha a progresszív bírság mellőzésére vonatkozóan az (1) vagy (2) bekezdés alapján meghatározott feltétel teljesítésére meghatározott határidő eltelt, és az üzem a befogadót továbbra is károsan szennyezi, továbbá akkor is, ha a kivitelezést szünetelteti vagy abbahagyja, a progresszív bírságolást a mellőzésé időszakának beszámításával kell folytatni. A folytatólagos bírságolást azonban a módosított alpbírság kiszabásával kell kezdeni, ha a kezelő üzeme az (1) és (2) bekezdés szerint a környezetvédelmi felügyelőség által megállapított (alkalmasnak tartott) feltételek teljesítése ellenére szennyez.

II. A káros szennyezés megállapítása

---

³ A 7. § (1) bekezdése a 37/1997. (XII. 8.) KTM rendelet 1. §-ával megállapított szöveg.

8. § (1) Az üzemben keletkező szennyvizet, az üzem szennyvíztisztító és elvezető műveit (berendezéseit), valamint szennyező anyag kibocsátását – az üzem képviselője részvételének lehetővé tételével a környezetvédelmi felügyelőség a helyszínen köteles ellenőrizni.

(2) Ha a kezelő az üzemből kibocsátott szennyvizek mennyiségét és minőségét – a vonatkozó műszaki irányelvekben meghatározott előírásoknak megfelelően – folyamatosan méri és nyilvántartja (önkontroll-rendszer), a szennyvízbírság kiszabásánál az általa szolgáltatott adatokat kell alapul venni. Amennyiben az üzem adatai az egyéb technológiai adatokkal, vagy a helyszíni ellenőrzés adataival nem egyeznek meg, a környezetvédelmi felügyelőség a szakvéleményét az általa végzett helyszíni ellenőrzés megállapításaira alapozza, az üzem adatainak mellőzését azonban indokolni köteles.

9. § (1) A helyszíni ellenőrzés célja az üzem szennyvízkibocsátása (a szennyező anyagok) mennyiségének és minőségének a megállapítása.

(2) Szennyvizet folyamatosan kibocsátó üzemnél naptári évenként legalább két ízben, az év első és második felében kell helyszíni ellenőrzést tartani.

(3) Az év meghatározott időszakában működő üzemnél (idényüzem) az idény tartama, az időszakosan különböző technológiával vagy változó szennyvízkibocsátással folyamatosan működő üzemnél (időszakos üzem) a különböző működési ciklusok tartama alatt kell a helyszíni ellenőrzést a szükséges gyakorisággal megtartani.

10. § (1) A helyszíni ellenőrzéssel meg kell állapítani

a) valamennyi szennyvízkibocsátó helyen a szennyvíz átlagos napi mennyiségét,

b) a naptári évre, illetőleg az idényre vagy működési ciklusra tervezett üzemnapok számát,

c) a szennyvizek befogadóba való bevezetésének módját (pl. parti beömlés, sodorvonalba vezetés stb.),

d) a befogadót és annak sajátos viszonyait,

e) a befogadóba nem szennyvízzel juttatott szennyező anyagok minőségét és mennyiségét,

f) a szennyező anyag kibocsátását befolyásoló üzemi körülményeket és adatokat (pl. anyagmérleg),

g) az üzem szennyvíztisztító berendezésének tisztításra való alkalmasságát, és üzemeltetésének körülményeit.

(2) Az üzemből kibocsátott szennyvizek mennyiségét méréssel kell megállapítani; ha ez nem lehetséges, az üzemben felhasznált víz mennyiségéből műszaki becsléssel kell a szennyvízmennyiséget meghatározni. Az üzem céljára beszerzett víz mennyiségéből le kell vonni azt a vízmennyiséget, amelyet az üzem bizonyíthatóan nem vezet be a fogadóba (pl. a termékbe bedolgozott, a közcsatornába elvezetett stb. vizek mennyiségét).

(3) Az üzemből kibocsátott szennyvizekből minőségük megállapítása végett mintát kell venni. A vízmintát a helyszíni ellenőrzés során az üzemből kibocsátott szennyvízből valamennyi kibocsátó helyen, a fogadóba való bevezetés előtti utolsó csatornaaknából, illetőleg a szennyvízkibocsátásra jellemző más helyen kell kivenni. Ha az üzemben szennyezett vizet használnak fel, a felhasználásra kerülő vízből is mintát kell venni.

(4) Az üzem által kibocsátott szennyvízben levő szennyező anyagok mennyiségét és minőségét a műszaki irányelvekben szabályozott mintavételi eljárás szerint kivett vízminták és azok laboratóriumi elemzése alapján kell megállapítani.

(5) A szennyvíztisztító berendezést akkor kell a szennyvizek tisztítására alkalmasnak tekinteni, ha az szakszerű üzemeltetéssel képes az üzemben keletkező szennyvizet folyamatosan a határértékeknek megfelelő hatásfokkal tisztítani. A tisztító berendezés alkalmasságának megállapítása végett a berendezésből kibocsátott vízből közvetlenül a kibocsátás helyén is mintát kell venni.

11. § (1) Ha a szennyvízelvezető létesítményt, illetőleg a szennyvíztisztító berendezést több üzem közösen használja, továbbá ha az üzem más üzemtől szennyezett vizet vesz át, a

helyszíni ellenőrzéseket egy eljárás keretében kell lefolytatni, és a közösen bevezetett, valamint az egyes üzemekből kibocsátott szennyvizekből is mintát kell venni.

(2) Ha a közösen bevezetett szennyvíz károságában az egyes üzemek közrehatása az üzemből vett szennyvízminták alapján nem állapítható meg, a szennyezésük arányát műszaki becsléssel kell meghatározni.

12. § (1) ⁴A helyszíni ellenőrzésre a hatósági ellenőrzés szabályait kell, az e rendelkezésben megállapított kiegészítésekkel alkalmazni.

(2) A helyszíni ellenőrzésre meg kell hívni az illetékes közegészségügyi hatóságot. Ha olyan üzem által kibocsátott szennyvíz ellenőrzésére kerül sor, amely üzemnél a közegészségügyi hatóság elrendelte a kibocsátott szennyvíz állandó, vagy meghatározott időszakra vonatkozó fertőtlenítését, a közegészségügyi hatóságnak a helyszíni ellenőrzésen való részvétele kötelező. Távolmaradása esetén a bakteriális szennyező anyagra szennyvízbírság nem állapítható meg.

(3) Az üzem képviselőjének – kérésére – a vízmintákból ellenőrző vizsgálat céljára megfelelő kontrollmintát kell rendelkezésére bocsátani.

(4) A helyszíni ellenőrzésről a műszaki irányelvekkel rendszeresített jegyzőkönyvet kell felvenni.

(5) A vízminták elemzését a helyszíni ellenőrzést végző környezetvédelmi felügyelőség, illetőleg a közegészségügyi hatóság laboratóriumai a jogszabályban megállapított elhatárolás szerint végzik el.

(6) A mintavételre, valamint a minták elemzésére a vonatkozó műszaki előírások (irányelv, szabványok) az irányadók.

13. § (1) Szennyvizet folyamatosan kibocsátó üzemnél a helyszíni ellenőrzés megállapításait a következő helyszíni ellenőrzésig kell jellemzőnek tekinteni.

(2) Ha az év első felében nem kerül sor ellenőrzésre, az évnek az első alkalommal megtartott ellenőrzést megelőző időszakára szennyvízbírság nem szabható ki. Ha a második félévi ellenőrzés marad el, az utoljára megtartott helyszíni ellenőrzés megállapításai csak az év végéig tekinthetők jellemzőnek az üzem szennyvízkibocsátására.

(3) Idényüzemnél az egész idényre, időszakos üzemnél a működési ciklusra kell jellemzőnek tekinteni a helyszíni ellenőrzés megállapításait. Ha azonban az idény vagy a működési ciklus tartama alatt több helyszíni ellenőrzés megtartására kerül sor, azok megállapításait a következő helyszíni ellenőrzésig kell jellemzőnek tekinteni. Az első ellenőrzés megállapításai az idény, illetőleg a működési ciklus kezdetétől a következő ellenőrzésig jellemzőek.

14. § (1) Ha a helyszíni ellenőrzésen vett vízminták elemzése szerint az üzemből kibocsátott szennyvíz szennyezőanyag-tartalma a határértéket meghaladja, a környezetvédelmi felügyelőség az ellenőrzés alapján tett megállapításairól szakvéleményt készít, és azt az ellenőrzéstől számított 30 napon belül megküldi az üzem kezelőjének.

(2) A szakvéleménynek az alábbiakat tartalmaznia kell:

a) a helyszíni ellenőrzés(ek) időpontját,

b) a mintavétel(ek) helyét, időpontját és módját,

c) a szennyvízminták azonosító számjeleit,

d) a helyszíni ellenőrzésnek a szennyvízkibocsátásra vonatkozó lényeges megállapításait,

e) a vízminták laboratóriumi vizsgálatának (elemzésének) eredményét, a határérték megjelölésével,

f) a szennyező anyag határérték feletti mennyiségét (10⁻³ kg/m³-ben),

g) a kibocsátott szennyvíz napi mennyiségét (m³-ben),

h) a naponta kibocsátott határérték feletti szennyező anyag mennyiségét (kg/d-ben),

---

⁴ A 12. § (1) bekezdése a 37/1997. (XII. 8.) KTM rendelet 2. §-ával megállapított szöveg.

- i) a vizsgálat egyéb megállapításait, különösen azt, hogy a vizsgálat eredménye a szennyvízkibocsátás mely időszakára jellemző,
- j) a helyszíni ellenőrzésnek a szennyvíztisztító berendezésre, annak alkalmasságára és üzemeltetésére vonatkozó megállapításait,
- k) javaslatot a szennyvíztisztító berendezés szakszerű üzemeltetésére, szükség esetén a korszerűsítésére, általában a káros szennyezés megszüntetésére.

(3) Ha a szennyvízminta bakteriális szennyeződést is tartalmaz, a szakvéleménybe a közegészségügyi hatóság szakvéleményét is bele kell foglalni. Ennek érdekében a közegészségügyi hatóság az általa elvégzett laboratóriumi vizsgálatról készült szakvéleményét az ellenőrzéstől számított 21 napon belül köteles a környezetvédelmi felügyelőségnek megküldeni.

15. § (1) Az üzem kezelője a szakvéleményre 15 napon belül észrevételt tehet, amelyben meg kell jelölnie az annak alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat.

(2) Ha az észrevétel az ügy érdemi elbírálása szempontjából jelentős körülményre vonatkozik, a helyszíni ellenőrzést – egészében, vagy a vitatott megállapítás tisztázásához szükséges részében – az észrevételek benyújtásától számított 15 napon belül meg kell ismételni.

16. § (1) Ha a környezetvédelmi felügyelőségnek tudomására jut, hogy a helyszíni ellenőrzését követően az üzem által kibocsátott szennyvíz mennyisége vagy minősége a befogadóra hátrányosan megváltozott, újabb helyszíni ellenőrzést kell tartania.

(2) Ha a helyszíni ellenőrzést követően a befogadónak az üzem által kibocsátott szennyvízzel okozott káros szennyezése csökkent vagy megszűnt, a kezelő kérelmére – az ellenőrzés költségeinek a környezetvédelmi felügyelőségnél történő letétbe helyezése esetén – a kérelem benyújtásától számított 15 napon belül újabb helyszíni ellenőrzést kell tartani.

(3) Az újabb helyszíni ellenőrzésre a 10–15. §-ok rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

17. § (1) Ha a kezelő kérelmére megtartott újabb helyszíni ellenőrzés megállapításai szerint a kérelem megalapozottnak bizonyult, a letétbe helyezett összeget a kezelő részére vissza kell utalni, az újabb helyszíni ellenőrzés megállapításait pedig a kezelő bejelentésének időpontjától kezdődő hatállyal kell figyelembe venni.

(2) Ha a környezetvédelmi felügyelőség – az ellenőrzési költségek letétbe helyezése ellenére – nem tartott újabb helyszíni ellenőrzést, a kezelő bejelentésének időpontjától kezdődő és a következő helyszíni ellenőrzésig terjedő időszakra szennyvízbírság nem szabható ki.

(3) Ha a környezetvédelmi felügyelőség hivatalból újabb helyszíni ellenőrzést nem tartott, illetőleg az üzem ismételt vagy újabb helyszíni ellenőrzés megtartását nem kérte, a kibocsátott szennyező anyag mennyiségének vagy minőségének a megtartott helyszíni ellenőrzést követő változásait, illetőleg a helyszíni ellenőrzés eredményei ellen a kezelő által utóbb tett észrevételeket a szennyvízbírság kiszabására irányuló eljárás során figyelmen kívül kell hagyni.

18. § (1) Ha a környezetvédelmi felügyelőség rendkívüli szennyezésről szerez tudomást, köteles a szennyezést okozó üzemben azonnali helyszíni ellenőrzést tartani, s azt a rendkívüli szennyezés tartama alatt szükség szerinti gyakorisággal megismételni.

(2) A helyszíni ellenőrzés megállapításait a rendkívüli szennyezés egész tartamára, ha azonban a rendkívüli szennyezés tartama alatt több helyszíni ellenőrzés megtartására kerül sor, azok megállapításait a következő helyszíni ellenőrzésig kell jellemzőnek tekinteni. Az első ellenőrzés megállapításai a rendkívüli szennyezés kezdetétől a következő ellenőrzésig jellemzőek.

(3) A vízminták laboratóriumi elemzését soron kívül el kell végezni, és az azok összesített eredményét tartalmazó szakvéleményt a rendkívüli szennyezés megszűnését követő 15 napon belül a kezelőnek meg kell küldeni. Ha a rendkívüli szennyezés tartós (állapotszerű), a szakvéleményt a helyszíni ellenőrzést követő 15 napon belül kell megküldeni.

(4) A kezelő a szakvéleményre 15 napon belül indoklással ellátott észrevételt tehet.

(5) Rendkívüli szennyezés esetén a helyszíni ellenőrzésre, a szennyvízminták vételére és elemzésére, a szennyező anyagfésülés mennyiségének és minőségének megállapítására vonatkozó rendelkezéseket értelemszerűen kell alkalmazni.

19. § (1) A környezetvédelmi felügyelőség helyszíni ellenőrzést végző szerve a befogadó káros szennyezésének megállapítása esetén műszakilag részletesen megalapozott javaslattal – a helyszíni ellenőrzések (mintavételek) során keletkezett iratok és a szakvélemények egyidejű átadásával – kezdeményezi a szennyvízbírság kiszabására irányuló hatósági eljárás megindítását.

(2) Ha a káros szennyezésnek a helyszíni ellenőrzések adatai alapján összesített mértéke (a káros szennyező anyagok össz mennyisége) az üzem víz- és anyagfelhasználási adataitól (anyagmérleg) lényegesen eltér, a javaslat műszaki megalapozásában a káros szennyezés mértéke – az üzem javára – módosítható.

A szennyvízbírság kiszabása és felhasználása

20. § (1) A szennyvízbírságot folyamatos vízszennyezés esetén évenként, idényüzem esetében idényenként, rendkívüli szennyezés miatt esetenként – utólag, egy összegben – kell kiszabni.

(2) A bírság kiszabásának alapjául szolgáló szennyvíz, valamint szennyező anyagfésülések mennyiségét és minőségét irányelvekben előírt módszerrel kell meghatározni.

21. § ⁵A szennyvízbírságot kiszabó határozatban meg kell jelölni a Központi Környezetvédelmi Alapnak azt a számláját, amelyre a bírságot be kell fizetni, és utalni kell arra, hogy a fellebbezés illetékköteles.

22. § (1) A befogadók káros szennyezése megszüntetésének meggyorsítása és a legmegfelelőbb műszaki megoldások megvalósítása végett a szennyvízbírságból származó bevételből elsősorban a következő célokra adható támogatás:

a) a befogadókat szennyező üzemek kezelőinek e célokra rendelkezésre álló erőforrásai kiegészítésére;

b) közös üzemi szennyvíztisztító és elvezető művek (berendezések) megvalósításának elősegítésére;

c) a közvetlen üzemi érdekeket meghaladó, vízminőség-védelmi közcélokot is szolgáló fejlesztések költségeihez való hozzájárulásként;

d) a közmű-koordinációval létesülő szennyvízelvezető és tisztító művek megvalósításához.

(2) A támogatás igénylésére, elbírálására és megadására a Vízügyi Alap felhasználására vonatkozó szabályok az irányadók.

IV. Átmeneti és hatályba léptető rendelkezések

23. § (1) A rendelkezés hatálybalépése előtt megállapított egyedi határértékek továbbra is érvényesek. Ha az ilyen egyedi határérték megállapításának feltételei megváltoznak, e rendelkezés szerint kell eljárni.

(2) A korábbi jogszabályok alapján már szennyvízbírság fizetésére kötelezett kezelőkre a progresszív bírságot a folyamatos bírságolás éveinek többszámításával, a jelen rendelkezésnek megfelelő mértékben kell kiszabni.

24. § Az 1983. évi december hó 31. napjáig bekövetkezett káros szennyezések miatt a szennyvízbírságot a korábbi jogszabályok rendelkezései alapján lefolytatott helyszíni ellenőrzések (mintavételek) alapján, a jelen jogszabály rendelkezései szerint kell kiszabni.

25. § (1) Ez a rendelkezés a kihirdetése napján lép hatályba. Rendelkezéseit azonban 1984. évi január hó 1. napjától kezdődően kell alkalmazni.

(2) A rendelkezés hatálybalépésével a 2/1978. (V. 26.) OVH számú rendelkezéssel módosított 1/1969. (XI.25.) OVH számú rendelkezés, valamint a 14/1976. (V. É. 14.) OVH számú utasítással módosított 3/1974. (V. É. 2.) OVH számú utasítás hatályát veszti.

---

⁵ A 21. § a 37/1997. (XII. 8.) KTM rendelet 3. §-ával megállapított szöveg.

1. számú melléklet a 3/1984. (II. 7.) OVH számú rendelkezéshez

A) A vizeket szennyező anyagok határértékei és az egységnyi bírságtételek ⁶

B) A vízminőség-védelmi területek ⁷

I. Kiemelt vízminőség-védelmi területek

I/1. Balaton és vízgyűjtő területe

I/2. ⁸Kiemelt felszín alatti vízminőségvédelmi területek, fedetlen karsztok és parti szűrésű vízbázisok

Dunántúli-középhegység

Szababattyán–Szarhegy

Mecseki karszt

Villányi karszt

Bükk hegység

Aggtelek–Borsodi karszt

Szigetköz–Rábaköz–Rábavölgy

Komáromi öblözet

Esztergomi öblözet

Szentendrei-sziget–Dunakanyar

Csepel-sziget

Dunaújváros–Ercsi-kavicsterasz

Solti-síkság–Sárköz-Mohács-sziget

Drávavölgy–Ormánság

Ipoly völgye

Sajó-Hernádvölgy

Mátraalja–Bükkalja

Taktaköz–Bodrogeköz–Tiszahát-Szatmári síkság

II. Ivóvízbázisok és üdülőterületek

II/1. A Velencei-tó és a Tatai-tó vízgyűjtő területe

II/2. A Duna 1692–1708 fkm szelvények közötti szakasza és vízgyűjtő területe:

– a Duna 1620–1692 fkm szelvények közötti szakasza

– a Ráckevei-Duna vízgyűjtő területe

II/3. A Szelidi-tó és vízgyűjtő területe

II/4. A Duna 1450–1497 fkm szelvények közötti szakasza és vízgyűjtő területe

II/5. A Komra-völgyi tározó és vízgyűjtő területe

II/6. A Köszörű-völgyi és a Csórréti tározó és vízgyűjtő területük

II/7. A Lázberci tározó és vízgyűjtő területe

II/8. A Bódva és a Hernád vízgyűjtő területe

II/9. A Keleti-főcsatorna 0–64 fkm szakasza és vízgyűjtő területe

---

⁶ A melléklet A) táblázata a 33/1993. (XII.23.) KTM rendelet 1.§-ával, illetve mellékletével megállapított szöveg.

⁷ <|>A vízminőség-védelmi területek a vízügyi igazgatóságoknál megtekinthető térképen vannak körülhatárolva.

⁸ <|>Csak a talajon vagy talajban elhelyezett szennyező anyagok esetében minősülnek kiemelt területnek.

II/10. A Tisza 340–365 fkm szelvények közötti szakasza és vízgyűjtő területe, valamint az Alcsi, a Szajoli, a Fegyverneki, a Tiszabői, a Gólyi, a Fekevárosi és a Tizzasülyi Holt-Tisza.

III. Ipari területek

III/1. A Kapos vízgyűjtő területe, a Pécsi-víz–Fekete-víz vízgyűjtő területe

III/2. Séd–Gaja–Nádor vízgyűjtő területe

III/3. A Zagyva 92,1 fkm szelvénytől a 179,4 fkm szelvényig terjedő szakasza és vízgyűjtő területe

III/4. A Sajó vízgyűjtő területe

IV. Öntözőbázisok

IV/1. A Kiskörei-tározó (a Tisza 404–493 fkm szelvények közötti szakasza) és vízgyűjtő területe

– a Tisza 545 fkm szelvényétől a 757 fkm szelvényéig terjedő szakasza és vízgyűjtő területe

IV/2. A Hortobágy–Kösely vízgyűjtő területe

V. A Duna és a Tisza nem kiemelt szakaszai

V/1. a Duna 1436–1450 fkm, 1497–1620 fkm és 1708–1854 fkm szelvények

V/2. A Tisza 165–340 fkm és 365–404 fkm szelvények közötti szakasza, mint közvetlen befogadó a mellékvízfolyások nélkül.

VI. Egyéb területek

Az I–V. kategóriába nem sorolt területek.

2. számú melléklet a 3/1984. (II. 7.) OVH számú rendelkezéshez

A szennyvízbírságot módosító tényezők

1. *A befogadó mértékadó vízhozamának és az átlagos szennyvízmennyiségnek az arányától, valamint a szennyvízbevezetés módjától függő tényező (normaszám)*⁹

A hígítási tényező nem alkalmazható azokban az esetekben, amikor az üzem részére szigorúbb egyedi határértéket állapítottak meg.

2. *Területi tényező*

Az 1. számú melléklet B) részében megállapított területi kategóriában a bírságot az alábbi szorzótényezők alkalmazásával kell meghatározni:

I. Kiemelt vízminőség-védelmi területek¹⁰

II. Ivóvízbázisok és üdülőterületek^{3,5}

III. Ipari területek³

IV. Öntözővízbázisok²

V. A Duna és a Tisza nem kiemelt szakaszai¹

VI. Az egyéb területek¹

3. *Egyéb vízgazdálkodási tényezők*

Ezt a szorzótényezőt 0,1–2,5 közötti szorzószámmal lehet alkalmazni.

Alkalmazása során az alábbiakat kell mérlegelni:

- a szennyvíz tisztíthatósága,
- a szennyvíz közegészségügyi ártalmassága (a közegészségügyi hatóság megállapításai alapján),
- a szennyvíztisztító berendezés üzemeltetésének körülményei és hatásfoka,
- a befogadó sajátos viszonyai,
- a befogadó vizének hasznosítása,
- egyéb vízgazdálkodási szempontok.

---

⁹ A hígítási arányt a mértékadó Q aug. 80%-os vízhozam alapulvételével az üzemóra csúcsvízre kell kiszámítani.

¹⁰ Az I/2. kategóriában a szorzótényező csak a talajra vagy a talajba történő szennyezés esetén alkalmazható.

Rendkívüli vízszennyezés esetén a fentiek mellett még a következő szempontokat is mérlegelni kell:

- az üzem közrehatása a szennyezés bekövetkezésében,
- van-e az üzemnek kárelhárítási terve és az abban foglaltakat teljesítette-e,
- a szennyezés elhárításában az üzem közreműködött-e.